



Llegenda de la Mitra del Bisbe

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme

Alçada: 147m

Coordenades:

Latitud: 41.59467

Longitud: 2.40609

UTM Est (X): 450503

UTM Nord (Y): 4604945

Classificació

Número de fitxa: 08075-344

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia: Tradició oral

Estil / època: Contemporani Popular

Segle: XIX-XX

Estat de conservació: Bo

Protecció: Inexistent

Accés: Fàcil

Ús actual: Científic

Titularitat: Pública

Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat

Data de registre de la fitxa: dg., 20/05/2018 - 02:00

Descripció

A Canyamars hi havia un castell en un enclavament privilegiat des d'on es veia tota la contrada. Hi vivia el comte Rodolf amb la seva filla Adelmòdis, de gran bellesa. El comte era un apassionat de la música, per aquest motiu al castell hi anaven molts trobadors a cantar-li les seves gestes. Sota del castell hi havia una ermita on vivia un frare benedictí. Una nit, Arnau de la Roca-Blanca, vestit de trobador, li confessà al frare el seu amor per la noia. L'ermità l'advertí que no se'n fiés però, tot i això, Arnau anà al castell. Poc després, el comte morí i Adelmòdis va passar a ser la comtessa, oferint-li a Arnau el càrrec de trobador del castell, que ell acceptà de bon grat. Un dia, la comtessa explicà a Arnau que al Montnegre hi creixia una bella flor a la que era molt difícil accedir i molt perillós. Li demanà que l'anés a

buscar i ell va acceptar encantat. En realitat, la flor no existia i la comtessa volia que Arnau morís en l'intent. Quan aquest va marxar a buscar la flor va esclatar una forta tempesta que va fer caure un llamp damunt del castell, el qual quedà enrunat. De l'Arnau no se'n va saber mai més res. Temps després, un dia que el frare passava per davant d'aquestes runes veié com una serp xuclava la sang d'un petit ocell. Aquella serp era la comtessa i l'ocell el pobre Arnau. Les runes del castell, amb el temps, formaren una gran roca coneguda com la Mitra del Bisbe.

Història

La Mitra del Bisbe és una gran roca que recorda la forma d'aquest objecte. Des del seu cim es veuen els Pirineus, el Congost, el Vallès entre d'altres zones. La roca és coneguda per ser el cau de moltes serps verinoses. En l'actualitat, aquesta roca es troba dins del terme municipal de Sant Andreu de Llavaneres.

Bibliografia

COLL I MONTEAGUDO, Ramon (2015). El Maresme històric. Llegendes. Sant Vicenç de Castellet: Farell, p. 44-45. VENTURA DEVESA, Andreu (2017). Roques de Llavaneres. Llavaneres: Museu Arxiu de Sant Andreu de Llavaneres, p. 3, 53, 56.